

[Dohrmann]

sige, at den holdning, hr. Jimmy Stahr her i dag indtog, ikke er særlig klog. Derfor synes jeg ikke, vi skal begynde at splitte dette her op i partigrupperinger og sige, at det mener fremskridtspartiet og det mener socialdemokratiet. Det, det må dreje sig om, er vel at finde det mest fornuftige, og efter forslagsstillernes mening er de nuværende hastighedsgrænser ikke særlig heldige.

Til fru Alice Faber vil jeg også gerne sige, at ulykkestallene skal vi da altid holde os for øje, for der er selvfølgelig ingen af os, der er interesseret i, at der sker nogle ulykker, som kan undgås. Men som hr. Duetoft sagde, er der ingen, der med nogen ret kan komme og sige, at lige præcis de hastighedsgrænser, vi har for øjeblikket, er særlig sikkerhedsskabende. Jeg er enig med hr. Duetoft, når han siger, at der sidder nogle i dag og halvsover, fordi de er tvunget til at overholde disse hastighedsgrænser, medmindre de vil overtræde lovgivningen.

Men igen: det bedste, der står i færdselsloven, er, at farten altid skal afpasses efter forholdene, og hvis enhver holdt sig det for øje, fik vi langt færre ulykker, end vi har i dag. Jeg tror ikke et øjeblik på, at en forhøjelse af hastighedsgrænserne vil være ensbetydende med flere ulykker. Hvis det var tilfældet, skulle der nok være nogle, der foreslog hastighedsgrænserne sat endnu længere ned. Sikkerheden afhænger af mange ting, bl.a. af, hvor vågne bilisterne er, når de kører. Jeg tror som hr. Duetoft, at hvis man skal sidde og passe lidt på, er man mere agtpågivende, og hvis man er tvunget til at køre med nogle hastigheder, som er helt urimelige, så sidder mange og falder halvvejs i søvn.

Men jeg håber i hvert fald, at vi inden sommerferien kan få vedtaget den del af lovforslaget, som omhandler motorvejene, og lykkes det ikke, håber jeg, at ministeren så hurtigt som muligt i den nye samling kommer med sit lovforslag, så vi kan få ændret de nugældende regler.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Hr. Dohrmann og jeg er enige om noget meget væsentligt i denne sag, så vi skal ikke diskutere proceduren. Jeg har ikke på noget tidspunkt sagt, at jeg ikke ville have gennemført det lovforslag, jeg fremsætter, eller dele af det. Jeg har bare henvist til forholdene,

som de er med hensyn til de aftaler, der kræves i folketinget.

I øvrigt var det ganske korrekt, hvad hr. Dohrmann sagde med hensyn til mit svar tidligere. Jeg håbede dengang, at færdselskonferencen kunne afholdes på det tidspunkt, den oprindelig var bestemt til, den 11. januar i år, for jeg havde ikke opereret med tanken om, at der kunne komme et mellem-liggende valg. Jeg skal nok lade være med at komme ind på spørgsmålet om, hvem der fremkaldte det, for så bliver vi i hvert fald aldrig færdige, men blot sige, at den udskydelse, der skete af færdselskonferencen, bevirkede, at det ikke var muligt at fremsætte et nyt lovforslag så tidligt, at man kunne kræve det færdigbehandlet i denne samling

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 92:

Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Nedsættelse af den generelle hastighedsgrænse i tættere bebygget område).

Af Ebba Stange (SF) m.fl.

(Fremsat 6/3 84).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Efter den debat, vi har haft, og ikke mindst efter den konklusion, vi er kommet til under denne debat, skal jeg kun gøre få bemærkninger om dette lovforslag om at nedsætte de generelle hastigheder i byerne og i bymæssig bebyggelse.

På færdselskonferencen den 7. marts i år var drøftelserne om hastighedsgrænsen i by-